

Obsah

<i>Bitva o Karlův most</i>	2
<i>Blues o nepodané ruce</i>	3
<i>Česta</i>	4
<i>Časy se mění</i>	5
<i>Čtvero ročních období</i>	6
<i>Dharmoví tuláci</i>	7
<i>Dobřej den</i>	8
<i>Fi-li-mi</i>	10
<i>Fram</i>	12
<i>Hledání</i>	13
<i>Hradby</i>	14
<i>Já s tebou žít nebudu</i>	15
<i>Jeruzalém</i>	16
<i>Ještě mi chvílku zpívej</i>	17
<i>Kámen</i>	18
<i>Každý si nese své břímě</i>	19
<i>Kejklíř</i>	20
<i>Krasojezdce</i>	21
<i>Křesťan to řek' nejlíp</i>	22
<i>Memento vitae</i>	24
<i>Možná</i>	25
<i>Nehrálo se o ceny</i>	26
<i>Nechte nás</i>	27
<i>Pane bože, vod tý lásky zachraň nás</i>	28
<i>Panta rhei</i>	29
<i>Pohlídám tvůj spánek</i>	30
<i>Potulní kejklíři</i>	31
<i>První dáma country</i>	32
<i>Sejdeme se v pánu</i>	33
<i>Stráž za tratí</i>	34
<i>Svět je velkej</i>	35
<i>Šlapej dál</i>	36
<i>Tmavomodrý svět</i>	37
<i>Usměj se na svět</i>	38
<i>Zabili</i>	39

Bitva o Karlův most

Michal Prokop

1. Má vlasy dlouhý do půl pasu,
k turistům jistou náklonnost,
barokní sochy v letním jasu
sedí tu jako hejno vos.
[: Má vlasy do pasu a jen tak pro radost,
nabízí ortel nebo spásu, :]
v bitvě o Karlův most.

R: To pro tebe král Karel Čtvrtý,
má láska vlasatá,
[: dával do malty žloutek
a mrhal úsilím a pruty ze zlata. :]

2. Má vlasy dlouhý do půl pasu,
svůj bledej šampónovej chvost
a svádí právě toho času
bitvu o Karlův most.
[: Má v očích muškety, děla a čeká na Švéda,
klíč ke zbrojnici těla až na Kampě mu dá. :]

R: To pro tebe král Karel Čtvrtý...

3. Máš vlasy dlouhý do půl pasu,
tvou svatou válku vidí most,
barokní sochy v letním jasu
a Němců kolem jako vos.
Máš vlasy do pasu a jen tak pro radost
nabízíš ortel nebo spásu.
[: v bitvě o Karlův most :](×3)

2. No a ty zástupy servanejch starců,
co nechtěj dál po svejch dvaceti žít.
ty pozdrav zdvižením obou svých palců,
co oni ví, jak zle může jim být.
Těžko je ochránit ty, co jsou hloupý,
no tak je nech, oni časem zmizí.
On už je někdo za hubičku koupí
a řídit bude je televizí.

R: No tak, usměj se na svět...
A naplno žij, když čas tvůj se krátí
i až ti slezou vlasy.

Zabili

Balada pro banditu

1. Zabili, zabili chlapa z Koločavy,
řekněte hrobaři, kde je pochovaný.
Bylo tu, není tu, havrani na plotu,
bylo víno v sudě, teď tam voda bude,
není, není tu.

2. Špatně ho zabili, špatně pochovali,
vlci ho pojedli, ptáci rozklovali.

R: Bylo tu, není tu...

3. Vítr ho roznesl po dalekém kraji,
havrani pro něho po poli krákají.

R: Bylo tu, není tu...

4. Kráká starý havran, krákat nepřestane,
dokud v Koločavě živý chlap zůstane.

Usměj se na svět

Jaroslav Samson Lenk

G A7 C G G D G

1. Když se ti přimotá do cesty louže,
tak můžeš jít, nebo zůstat stát.
A když ti život pod prstama klouže,
tak dělej už jen to, co děláš rád.
A neříkej, že ti to moc nejde,
to se jak bumerang zpátky vrací.
Vždyť přece každá deprese přejde,
no to máš stejný jak u počasí.

- R: No tak, usměj se na svět a on ti to vrátí,
kdopak by smutnému přál.
Závist, tu odvěkou neštěstí máti,
tu si drž od těla dál.
Tak usměj se na svět a on ti to vrátí,
požáry tvé uhasí.
No a naplno žij, když čas tvůj se krátí
i až budeš bělovlasý.

Blues o nepodané ruce

Nezmaři

1. Dneska mám chuť uzamknout dveře na kliku,
sednout si do knajpy s partou zedníků,
schovat se pod sukni svý mámy
a nepozdravit ani známý,
to žes mi nepodal ruku ani ze zvyku.
2. Neřek' jsi cokoli, cokoli, cokoli,
lži, který nebolí, nebolí, nebolí,
řek' jsi, že zášť má moje oči,
a to je zřejmě těžkej zločin,
tak jsi mi nepodal ruku ani ze zvyku.
3. Bylo mi do pláče a z pláče do smíchu,
když se dá do deště, zmoknu bez deštníku,
chameleón zná barvy duhy,
urážkou častuje ty druhý,
taky jim nepodá ruku ani ze zvyku.
4. Příště si pamatuj, ty kluku z výlohy,
móda se mění jako školní úlohy,
užij si ve zdraví svý slávy,
tíží na rozbolení hlavy,
takže mi nepodaš ruku ani ze zvyku.
5. Budu stát na cestě, co nemá chodníky,
lidi se míjejí jako auta patníky,
to, že tě nepotkám, mě mrzí,
ale i v hrobě bude brzy,
[: tam už mi nepodaš ruku ani ze zvyku. . . :]

Cesta

Nezmaři

capo 3

Ami F G C F G F G

1. *Ami* Z tvé cesty zbývá sedm dlouhých dní,

tvůj prám se kývá, táhlá píseň zní,

blíží se den, slunce vstává.

Ami Tvůj čas se krátí, nemůžeš tu stát,

dal a má dáti vzkaz, co chtěl si psát,

máš sílu jít cestou přímou k svítá-ní.

R: *Ami* Víra v bílý den zůstá-vá,

minulost tvůj sen spoutá-vá,

nesud' záští svou přátelství,

jen to tvůj pád zastaví.

mezihra

2. Víš, kdo se snízí, pravdě světlo brát,
zmámený tíží her co chtěl by hrát,
sám o třetí cestě blouzní.
Scéna se střídá, padá kulis pár,
scénář je bída, z opony zbyl cár,
jen závratným tichem zívá prázdný sál.

R: Víra v bílý den. . .

mezihra

3. Tvá láska skrývá chladné kamení,
vím, tak to bývá, trest jak pomník ční,
s ním překročíš i svůj stín.
Dál touha sílí, míříš k slunci vstříc,
sám v téhle chvíli přemýšlíš, co říct,
tvá slova jsou drahý kámen, září tmou.

R: Víra v bílý den. . .

Tmavomodrý svět

Voskovec, Werich, Ježek

*. *D B9 D B9 A7 D A7*
Netoliko, že je tma, ale nevidím

D B9 D A7 D
Vím, že je tu všude tma, já ji nevidím

B D
Vidím jenom to, že nevidím nic

B E7 A7
když připustím, že vidím, měl bych vidět víc

D B9 E9 A7
Svou hlavu, trup, dvě ruce, nohy nevidím

1. *D D9 B9*
Tak, kam se poděl můj doposud dokonalý zrak

D
na všem leží neproniknutelně modrý mrak

B9 A7 D A7
tmavomo- drý mrak

2. *D D9 B9*
Sám nevím ani kudy jítí mám a kam

D
a to, že na hlavě tmavomodrý klobouk mám

B9 A7 D G7 D
to je prá-vě klam

R: *B*
Nemám hlad, tak co mi naplat

D
že mi chutná

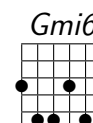
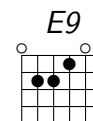
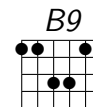
E9 E7
Co naplat, že ač nemám hlad

Gmi6 D#dim A7
duše smutná

3. *D D9 B9*
Pět neděl, sedm hodin, tři měsíce a šest let

D
melancholicky jsem pozoroval svět

B9 A7 D
tmavomodrý svět.

Šlapej dál

Spirituál kvintet

1. Když svý černý tělo necejtíš,
máš tejděn hlad, žízeň, v blátě spíš,
musíš jít, jen to nevzdávej, tak šlapej dál,
šlapej dál.

R: Jen dál, jen dál,
na zádech v ranci máš jen bídu svou,
tak s ní šlapej dál.

2. Když máš dřít za šlichtu mizernou,
svý známý v lochu, holku nevěrnou,
můžeš klít, jen to nevzdávej, šlapej dál.

3. Když máš pech toho, kdo nekejvá,
tvejch slavnějch kamarádů ubejvá,
pak sám víš, těm už nescházíš, šlapej dál.

4. Je nás víc, nemáme zastání,
jen špatnou barvu, špatný vyznání
černej mrak, kterej narůstá, šlapej dál.

R: Jen dál, jen dál,
na zádech v ranci máš jen víru svou,
tak s ní šlapej dál.

Časy se mění

Nezmaři

1. Svět mění svou tvář a den stíhá den,
jenom blázen ostatním v cestě by stál
a ráno slunce zahání sen,
jednou dokraluje i ten největší král.

R: Vždyť všichni, kdo vidí, jdou po cestě dál,
ztrácí krok ten, který ch - vílí stál.

2. A od města k městu ta cesta směr má
a v každým žije se o něco snáz
a poznání hořký nám tahle pouť dá,
ta hořkost teď zůstává navěky v nás.

R: Vždyť všichni, kdo vidí...

3. Kdo v čele šel, bouřlivě oslavoval,
zůstal stát a ostatním pyšně se smál,
však dřív, než se z oslavy vzpamatoval,
zase poslední na konci zástupu stál.

R: Vždyť všichni, kdo vidí...

Čtvero ročních období

Nezmaři

capo 3

1. *Ami F G Ami*
Jednou se potkají ti, co se potkat mají,
C Ami G C
a vůbec netuší že dávno už se znají,
F G C E
jenom ti nedočkaví všechno chtějí hned,
Ami F G Ami
jiní si počkají i sto světelných let.
2. To věčné míjení se možná má svůj řád
a neznám nikoho, kdo nechtěl by ho znát,
[: tím ale byli bychom ve všem si moc jistí,
stačí že v listopadu opadává listí. :]
3. Na jaře chystají se zpátky tažní ptáci,
když s prvním sluncem sněhuláci tvary ztrácí,
[: na hezkejch holkách chlapi nechávají oči
a lže kdo říká že se nikdy neotočil. :]
4. Jen letní obloha má svou kouzelnou moc
pro ty, co ráno dávají si dobrou noc,
[: odpouští všem co hvězdy sčítat chtěli,
že s prvním polibkem úplně zapomněli. :]
5. Až bílé vločky spojí se a neroztají,
potom se setkají ti, co se setkat mají,
[: na dráze osudů jim kdosi cestu sved',
počkali na sebe i sto světelných let. :]

Svět je velkej

Ivan Hlas

1. *Ami C*
Kdybych plakal, když se jásá,
Emi G
kdybych hladil, když se drásá,
Dmi Ami
kdybych drásal, když se hladí,
C Emi Ami
řek' by někdo, že to vadí.
2. Kdybych jásal, když se pláče,
kdybych klesal, když se skáče,
kdybych vrzal, když to ladí,
řek' by někdo, že to vadí.
- R: *F C*
A tak, hochu, neplač, nelkej,
Dmi Ami
když si osud zamane,
Dmi Emi
svět je prostornej a velkej,
Dmi Ami E
leccos možná vyvane.
F C
Bez trablů to na něm nejde,
Dmi Ami
nejde, hochu, ne a ne,
Dmi Emi
do světa se všechno vejde,
Dmi E
andělé i satané.
3. Kdyby v peklo zvrh se Eden,
kdyby mnoho byl jen jeden,
kdyby klamal ten, kdo radí,
řek' by někdo, že to vadí.
4. Až nám budou chystat máry,
až zjistíme, že jsme starý,
že nám vzali naše mládí,
komu řeknem, že to vadí?
- R: A tak, hochu, neplač. . .

Stráž za tratí Jaroslav Matějů

capo 4

1. Jaro obrací voňavý stránky hledání,
sen se nevrací, noci se mění v čekání.
Pro nás kolikrát jsem hrál a kouzlil duhu pro tvůj den,
v očích jsem tě hrál a víno míchal se splínem.

R: Stráž za tratí a jedno smutný ráno
nám nevrátí to, co není dáno,
s jiným, s jinou krademe svůj čas,
míjení a stesk hluboko v nás.

2. Slova kvetou dál, chodíme dál jen v oblacích,
to, o co jsem stál, v cizích dlaních taje jako sníh.
Spolu každý sám chytáme vítr do dlaní,
osud staví rám pro naše věčný hledání.

R: Stráž za tratí...
... zůstaly v nás (×2)

Dharmoví tuláci Lístek/Jiří Alva Matěk

1. Kola tlučou na spojnicích, krájí míli za míli
zas se řítíš krajem spícím v nočních košilích,
obzor se s nebem slívá, co se do paměti vryl,
obzor ten, co v dáli skrývá Desolation Hill.

*. Až se k ránu vzbudíš zimou, tak prokleješ, co se dá
i celej svět co pod peřinou menší vypadá,
stejně víš, že cestou tvou, dokud dejcháš vzduch,
sviští noční tmou Půlnoční duch.

R: Půlnoční duch nestaví a řítí se tmou,
tuláci dharmoví snad k cíli dojedou,
blázní zenoví zas jedou tisíc mil
jen se svou samotou na Desolation Hill.

2. Teď tu sedíš jako slepý, v ruce láhev máš,
na jméno Ryder Japhy tiše vzpomínáš,
na mejdany na předměstí a na holky fajnový,
Japhy, snad budeš mít štěstí na pouti zenový.

*. Až do tibetských hor, kam vedla cesta tvá,
tam dones jsi svůj vzdor, tam dones jsi své já,
tam našel jsi svůj klid zbaven vrozených pout,
tam našel jsi jak žít bez Telegraph road.

R: Půlnoční duch nestaví...

Dobrej den

Pacifik

1. Kdybys žil podruhý, čím bys byl,
kdybys žil potřetí, čím bys byl?
Byl bych dál tím co jsem,
a co víc taky jen,
když mi dá slunce můj dobrej den.

R: Dobrej den slunce dává
a před očima tráva vyrůstá, vyrůstá,
a ty rád, třeba pěstí,
chraň kousek toho štěstí dojista, dojista.

2. Kdybys žil podruhý, kam bys šel?
Kdybys žil podruhý, co bys chtěl?
Proč jen chtít pořád víc,
to má svůj rub a líc,
co chci mít nestojí vůbec nic.

R: Dobrej den slunce dává...

3. Kdybys žil podruhý, co chceš mít?
Kde chceš stát a jak dál vůbec jít?
Nehledám ideál,
pro něj žít bych se bál,
proč bych sám sebe jen předstíral.

R: Dobrej den slunce dává...

Sejdeme se v pánu

Žalman

Jak se vám nahoře ze sametu líbí,
bývalí kamarádi z dalek nebeských,
stáli jsme pod hvězdami v zimě plný síly,
po tleskání ještě ruce hřejou,
jenom kde vzít kolem hlavy svatozář?

R: Sejdeme se k ránu, sejdeme se po setmění,
sejdeme se v pánu, kdo měl život rád,
a komu se zdává, že se dočká rozednění,
ten si ve snu dává o naději hrát.

1. Rád bych ti holka z mraků nalil čistýho vína do hlavy,
anděl nám včera v nebi sbalil dva bágly na dvě lidský postavy,
nejsem hrdina ani blázen,
raděj padějme zpátky na zem,
než nám v té výšce udělí páni vyznamenání,
to bych se radši holka zabil, ještě nechci s tebou z kola ven.

R: Sejdeme se k ránu...

2. To dobré, co jsi v létě prožil, ukládám do košíku pro tebe,
abys pod peřinou v zimě ožil, až povedou tě rájem do nebe,
nejsi hrdina ani blázen,
raděj vrať se mi zpátky na zem,
jsem tu bez tebe Dívčí kámen na holé pláni,
k rukám bys mi svoje tělo složil, samé hlouposti mi říkal jen.

R: Sejdeme se k ránu...

První dáma country

Pacifik

- G* *Hmi*
1. Divnej sen jednou se mi zdál,
C *D*
byla jsem country music první dámou.
G *Hmi*
Ten chlap u trati povídal,
C *D*
kde jsem už viděl její tvář tak známou.
Emi *Hmi* *Emi* *D*
R: Jsou vlaky, který nestaví a písně, který neznaj čas,
G *Emi* *C* *D* *G*
ráno ti oči unaví, jen touhy zůstávají v nás.

2. Kam se hnu, všude plnej sál
a všude hrajou jenom moji píseň.
A tak to běží pořád dál,
večer mám prázdný dlaně, v srdci tíseň.

R: Jsou vlaky, který nestaví. . .

3. Pak přišlo ráno najednou,
z velkého turné zbyly zvadlý růže.
Strop rozhoupal se nade mnou,
marně se ptám, kdo za to všechno může.

R: Jsou vlaky, který nestaví. . .

4. Vzbudil mě obyčejnej den,
ve voprejskaným šálku horká káva.
Konečně vím, že zase jsem
a jak na slunci hoří velká sláva.

R: Jsou vlaky, který nestaví. . .

Fi-li-mi

Spirituál kvintet

capo 3

- Dmi*
1. Čert aby vzal už tuhle trať,
F
kdo hledáš práci, tak se ztrať,
Dmi
že nemáš prachy, no tak ať,
Ami Dmi
jó, tak se na to dívám!

Dmi
R: Fi-li-mi-jo-ri-jú-ri-ej,
F
fi-li-mi-jo-ri-jú-ri-ej,
Dmi
fi-li-mi-jo-ri-jú-ri-ej,
Ami Dmi
vo tom si teď zpívám.

2. Jen pražec chop a kolej suň,
chyť lano, táhni jako kůň,
pod tíhou jako medvěd fuň,
jó, tak se na to dívám!

R: Fi-li-mi. . .

3. Z kůže se loupeš jako had,
je vedro, že by jeden pad',
na vodu smíš jen vzpomínat,
jó, tak se na to dívám!

4. Když konečně máš vody dost,
určitě přes ni stavíš most,
kláda ti ráda zlomí kost,
jó, tak se na to dívám!

R: Fi-li-mi. . .

Potulní kejklíři

Jaromír Nohavica

- Ami Emi Ami Emi*
1. Potulní kejklíři jdou zasněženou plání,
Ami Emi Ami Emi
v obitém talíři vaří vítr ke snídani,
C G
s cvičenou opičkou na rameni,
Ami Dmi G C E7
životem malinko unaveni,
Ami Emi Ami Emi Ami Emi
potulní kejklíři jdou bílou plání.

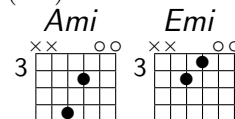
2. V kovárně na kraji vsi všečen sníh už ztál,
dobrý kovář odžene psy a pozve je dál,
sláma je postelí i peřinou
a oni jeden k druhému se přivinou
a zítra na návsi začíná candrbál.

Ami Emi Ami Emi Ami Emi
R: Kejklíři, kejklíři jdou.

3. Po schodech kostela poskakuje míč,
muž s tváří anděla ohýbá železnou tyč
a krásná dívka jménem Marina
zatančí tanec pohanského bůžka Odina
a zítra po polednách budou zase pryč.

4. Vozíček z lipových dřev po hlíně drkotá,
červená nepokojná krev je erbem života,
všechno, co chceme, leží před námi
za devatero poli, devatero řekami,
nad zimní krajinou slunce blikotá.

R: (×3)

Pohlídám tvůj spánek

Lístek/Jiří Alva Matěk

capo 6

Ami
1. Vždycky stál jsi hodně blízko, aby nebolel mě pád
G Fmaj7 Emi
a tajemně jsi říkal: „člověk zjistí, kam nepatří“.

Ami
Nikdy nebyl jsi ten frajer, co z písku staví hrad
G Fmaj7 Emi
a z nafouknutejch frází jednu střídá za druhou.

2. Pak s jarem jsi se ztratil a to ráno bylo zlý,
to ráno jménem prázdná přišlo náhle, za pár dní.
A jak zimu přihnál čas, tak mý dlaně promrzlý
hřálo, jaks' mi říkal: „tak už půjdem za duhou“.

Ami
R: Já pohlídám tvůj spánek, tvůj polštář pod hlavou,
G Fmaj7
budu uragán i vánek tvou duší toulavou.

Ami Emi Ami
Já půjdu tam, kam tvý kroky jdou,
Fmaj7 Emi Ami
tam, kam tvý kroky jdou krajinou.

3. Teď do křídel dám sílu, kterou jenom básník zná,
v nedopsaných sbírkách do šuplíků zamčených.
Co za deštivých nocí pak tajně přebírá
a s neskrývanou pýchou přitom pálí za sebou.

4. Ty mosty, který léta každý stavět má,
mosty, který vedou k zadním vrátkům iluzí.
Zas je doba tažných ptáků, cestu zpátky otvírá,
ty dáš mý dlaně zmrzlý do svý šály, ať nezebou.

R: Já pohlídám tvůj spánek...

5. Na rukách už jsem potěžkal
většinu těch okolních skal,
ještě to cejtí každěj sval,
jó, vo tom si teď zpívám!

R: Fi-li-mi...

6. Slunce už dělá z trávy troud,
jen kdybych se směl vodsad' hnout,
na tuhle trať zapomenout,
jó, tak se na to dívám!

R: Fi-li-mi...

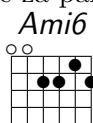
7. Jen Bůh mi víru zachovej
a nasednout mi sílu dej,
Dmi Bb
můj vagón bude pérovej,
Gmi Ami Dmi
jó, vo tom si teď zpívám!

R: Fi-li-mi...

Fram

Wabi Daněk

1. ^{Ami} Zas mě to táhne o kus dál, ^{Ami6 Ami} zas nemám doma nikde stání, ^D
^{Dmi E7} desítky důvodů si sháním, už ^{Ami Ami6} abych na cestu se dal.
2. Pelikán křídly zamával, vítr je příhodný a stálý,
za námi slunce mosty pálí, tak proč bych ještě vyčkával.
- R: ^{Ami} Klenotník měsíc zavřel krám, ^{Ami/G# Ami/G} z ^{Ami/F#} výkladu svoje šperky
^{Emi} sklízí,
^{Dmi} obrysy domů v dálce mizí, tak ^{Emi Dmi} naposled ti zamávám ^{E7}
^{Ami} z paluby lodi jménem Fram.
3. Dávno už vyvětral se dým mých věčných cigaret a dýmek,
ty žiješ jenom ze vzpomínek a já se stále nevracím.
4. Námořní mapy pokryl prach, mé knihy nikdo neutírá,
nevíš, zda právě neumírám tam někde na ledových krách.
- R: Klenotník měsíc zavřel krám, z výkladu svoje šperky sbírá,
chlap jen tak lehce neumírá, na modré lodi jménem Fram
tě za pár roků vyhledám.

Panta rhei

Alternativa

capo 4

C G C G Ami Emi Ami Emi (2x)

1. ^C Jak moudrý muž ^G musel kdysi ^C žít, ^G
^{Ami} tu ^{Emi} pravdu ^{Ami} znej ^{Emi} navě-ky,
^C vzdor ^G přísahám ^C dvakrát ^G nevstoupíš
^{Ami Emi} do ^{Ami Emi} stejné ře - ky.
2. Já nevěřil knihám pradávným
a zkusil ji zbavit pout,
tu strhla mne a já bez dechu
bráním se utonout.
- R: ^{Ami} V ^F podivném rozmaru naději dáváš,
^C v ^G podivném rozmaru bereš ji zpět,
^{Ami} pro ^F míle samoty – vím, žádná sláva
^C a ^G proč to říkáš teprve teď.
3. Zas půjdeme zemí zbrázděnou
od dvou srdcí do dvou stran,
snad vyhledám tiché závětrí
a zbavím se chladných rán.
4. Můj další děj bolí vzpomínkou,
to nezměním, děj se, co děj
a na jazyk se mi vtírají
ta dvě slova: Panta rhei.
- R: V podivném rozmaru naději dáváš...
4. Můj další děj bolí vzpomínkou...
+
[: jen dvě slova: Panta rhei,
ta dvě slova: Panta rhei... :](×3)

Pane bože, vod tý lásky zachraň nás

Miki Ryvola

1. Já šlapal jsem už dlouho ^C a slunce jako pec, ^{G7}
^{C7 F} můj břicho bylo prázdný, jó, zatracená věc, ^C
[: u ^{C7 F} cesty chajda stála a holka se tam smála, ^C
a prej, abych šel dál, a bum, a spadla klec. :]
R: Dlouhej vlas, outlej pas, hubičky ^F zas a zas, ^{Gmi7}
^{C7} pane bože, vod tý lásky zachraň nás, ^{H7 Gmi C7}
^F ženská ti zlomí vaz, utíkej, ^{Gmi7} dokud je čas,
^{C7} každej chlap nám může k týhle písni zpívat ^F druhej ^{C7}
^F hlas. ^{C#7 Ami G7 C}

2. A byla celkem milá a dalo se s ní žít,
jen fajfku zahodila a zakázala klít,
[: to vydržet se dalo, jen jediný mě štvalo:
že od prvního dne jsem whisky nesměl pít. :]

R: Dlouhej vlas...

3. Jsem akorát tak starej, abych vám radu dal:
na ženskou jenom mrknout a honem mazat dál,
[: ten, kdo se drápkem chytne a hned do toho vlítne,
to není žádněj chlap, čert aby ženský vzal! :]

R: Dlouhej vlas...

4. Že měla černý voči, tak jsem tam zůstal rád,
a že mě ráda měla, já ji měl taky rád,
[: byla to holka skvělá, jen jednu chybu měla,
že jenom kvůli ní nesměl jsem karty hrát. :]

R: Dlouhej vlas...

Hledání

Jaroslav Samson Lenk

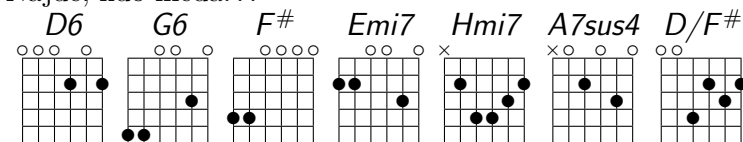
Ladění DADGHE

1. Kdopak Ti poví, jak život voní, ^{D6 G6 D6}
^{Hmi7 G6 D6} proč princezny lákaj zloději koní,
^{G6 F# Emi7 D/F# A7sus4 A7} a kdo je ten dobroděj všech srdcí a duší,
^{G6 F# Emi7 A7sus4 D/F#} co za obzor spěchá, kde voňavo tuší.

R: Najde, kdo hledá, šumavské slatě, ^{D6 G6 D6}
^{Hmi7 G6 D6} mlha se zvedá a jdou stopy v blátě,
^{G6 F# Emi7 D/F# A7sus4 A7} [: až na vrch polední, kde modrá se nebe,
^{G6 F# Emi7 A7sus4 D/F#} Najde, kdo hledá, mě, Tebe i sebe. :]

*. U selských stolů se říká, že lidi nestojí za ^{D/F#} nic, ^{Emi7 D/F#}
^{D/F#} žene je mamon a pýcha bez slitování a hranic, ^{Emi7 D/F# A7sus4 A7}
^{G6 F# Emi7 A7sus4 A7 D/F#} a co se za nehet vejde, pravdy, že na světě není,
^{G6 F# Emi7 A7sus4 A7 D/F#} a než se rok s rokem sejde, andělé s čerty se žení.

R: Najde, kdo hledá...

Hradby

Marien

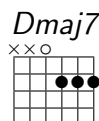
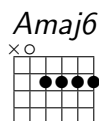
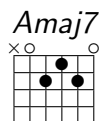
1. Hej *Amaj7* proč zkouší *Amaj6* to teď *Dmaj6* vzdát, *Dmaj7*
když *Amaj7* došel *Amaj6* jsi až sem, *G*
jen vzít *D* slunce do dlaní a ve stéblech *Hmi* trávy snít,
cosi se *E* valí a myšlenku nelze *C#mi* zastavit,
hradby se *F#mi* bortí a stěží *E D* půjdou opravit,
jen ve stéblech *Hmi E* trávy snít.

2. Chabý záblesk z minula,
příběh těch loňských životů,
vsazených do rámu,
snad z osmého století,
drsný jak dlaně všech lidí, co sklízí na polích,
pevný jak nepadlé hradby Konstantinopoli,
po osm staletí.

R: Dej *A* bůh nám malým *Hmi* malé trápení,
co dá se *E* unést a co se *A E* časem zahojí,
dej *A* bůh nám sílu bránit *Hmi* vlastní hrad,
aby tu *E* kámen na kameni mohl *C#mi* chvíli stát,
ať lidé *F#mi E D* dozrají klidu pasoucích se stád,
ve jménu *Hmi E* smíření.

3. V chrámoví zvony dozněly,
a bůh ví kde je bůh,
čas ideál předků vzal,
kdo z nás zůstal pokorný,
čemusi věříš, co nedá se pevně uchopit,
chceš vidět anděly, dobrá, běž se utopit
a splétej si vlastní bič.

R: Dej bůh nám malým...

Nechte nás

Jaroslav Samson Lenk

capo 3

Am Em Am F G C G

C
1. Měsíc usnul nad rozpitou nocí
Ami Emi Ami
a ráno ve frontě na kefir
F Emi F
objevil, že ač chtěl mermomocí,
Ami G
k tý, co včera mířil, netrefil.

2. Zatím v šenku U Kamenných jater
Lucie se nocí upila,
ten kulatej blondák z horních pater
zas tak dobrá známost nebyla.

R: Místo *Ami Emi Ami* plachet máme pestrou vinětu,
F G C G
vítr fouká, tiše zvoní v láhvovi,
Ami Emi Ami
na zdraví a sláva nazdar výletu,
D7 F E
nechte nás, nechte nás.
Ami Emi Ami F G C G
Mý jací jsme jsme takoví.

3. U stolu se zalomeným palcem
holky s ježkem, kluci s párem náušnic,
ona laní, on je parním válcem,
dvanáct kusů, čtyři vodky, dál už nic.

R: Místo plachet máme pestrou vinětu...

4. Hele, ty jsi pěkná, ukaž pupík,
no ty jsi snad upad na čelo,
moudrosti a modrej dým se kupí,
aby se líp domů kráčelo.

R: Místo plachet máme pestrou vinětu...

Nehrálo se o ceny

Hop trop

1. Měli jsme bundy zelený,
někomu občas lezly krkem,
kdekdo si o nás myslel svý,
jako by nikdy nebyl klukem.
2. Od lidí pohled kyselej
a kam jet, to nám bylo volný,
každej už hrozně dospělej,
i když to věkem bylo sporný.
- R: Když na nádraží při pátku
nám čekání se vždycky zdálo dlouhý,
víc než milión v prasátku
bylo nabídnutí cigarety pouhý,
tam o zábradlí opřený, dvě kytary
a syrovej sbor hlasů,
tam nehrálo se o ceny,
ale pro radost a ukřácení času.
3. Jméno si každej vysloužil
a bral ho stejně jako pravý,
vždyť na tom, jakěj kdo z nás byl,
stálo, jak bude přiléhavý.
- R: Když na nádraží při pátku. . .
4. Přesto, že každej jinam šel
životem úspěchů i pádů,
[: těžko by asi zapomněl
na partu dobrejch kamarádů. :]

Já s tebou žít nebudu

Nerez

1. Bylas' jak poslední hlt vína,
sladká a k ránu bolavá,
za nehty výčitky a špína,
říkalas': dnešní noc je tvá.
- R: Co my dva z lásky vlastně máme,
hlubokou šachtou padá zdviž, já říkám „kiš-kiš“,
navrch má vždycky těžký kámen
a my jsme v koncích čím dál blíž,
[: a me tu ha nadži vava jaj dari dari daj. :]
2. Zejtra tě potkám za svým stínem,
neznámí známí v tramvaji,
v cukrárně kávu s harlekýnem,
hořká a sladká splývají.
- R: Co my dva. . .
3. Bylas' jak poslední hlt vína,
zbývá jen účet zaplatit a jít,
za nehty výčitky a špína
a trapný průchod banalit.
- R: Co my tři z lásky vlastně máme,
hlubokou šachtou padá zdviž, co čumíš, kiš-kiš,
navrch má vždycky těžký kámen
a my jsme v koncích čím dál blíž,
a me tu ha. . .
- *. [: Navrch má vždycky těžký kámen
a my jsme v koncích čím dál blíž

Edim

Ebdim

Jeruzalém

Jaromír Nohavica

R: Koupil jsem bílý papír,
napsal naň to, co mě trápí,
najal jsem loď a vyplul do Jeruzaléma.

*. U zdi nářků papír jsem složil
a do malé škvíry mezi kameny ho vložil
s důvěrou v osud, který krouží nad náma všema.

1. Na hlavu dal jsem čapku omotanou motouzem
a mlčky stál jsem a myslel na svou malou zem,

kteřá tam na severu mezi horama skryta,
zleva i zprava bita, shora i zdola bita.

2. Tak jsem tam stál a myslel na ně,
jak je to těžké, stát na správné straně,
když vichry vanou nahoru i dolů,
Moravskou branou k severnímu pólu.

R: Koupil jsem bílý papír...

*. Ruce z kapes a vlasy za límec,
sto metrů za vesnicí jsme každý cizinec,
jak dudák ze Strakonic, všechno anebo nic.

*. O polívku řekneš si v řeči jidiš,
o chleba taky, i když trochu se stydíš,
ale písničku v cizí řeči, tu si nepořídíš.

Možná

Jindra Kejak

1. Možná jsem dávno mrtvej chlap, možná, že mám jenom strach
a možná, že se pořád mýlím.
Možná, že holka, co s ní spím, je jen prelud, je jen stín,
určená pouze k dlouhejm chvílím.
Možná, že kámoš můj je srab, že jeho slova jsou jen tlach
a možná, že se blížím k cí-li.
Možná, že přátelství, co mám, je jen vyprodanej krám
a jako život trvá chvíli.

2. Možná, že srdce tvý je led, že nejsi ten můj jarní květ,
možná, že nevím co je v tobě.
Možná jsi čistá jako tuň a v oblacích máš dům,
možná jsi satanovo robě.
Možná, že zmeškal jsem už vlak a že na všem leží prach
a možná, že sníh není bílý.
Možná, že život je jen film, plnej triků, plnej fint
a živí jsou jen chvíli.

3. Možná, že všude bude sníh a žádný ptáci ve větvích,
to se asi až časem pozná.
A třeba bude to tu fajn a nepůjdem podle danejch lajn,
k tomu však můžu říct jen
možná...

Memento vitae

Marien

1. Včera jsem se díval na tvé ruce,
zdá se mi, jako by trochu zestárly.
Promiň, já nikdy nebyl zrovna všímavý
a najednou, jak šutrem do hlavy,
došlo mi, že jedem rychlíkem, co těžko zastaví.
2. Tobě zase přišlo děsně vtipný,
že vytrhlas mi z hlavy šedý vlas.
A náhle začal se nám prodlužovat stín,
už neptáme se lístků kopretin,
a kolikrát jsme vyhlíželi čápy, kdy se vrátí na komín?

R: Pojď ke mně, prosím, ať tě můžu obejmout,
zpíváme, jak nám někdo mává taktovkou,
skončí to dříve, než se stihnem nadechnout,
můj vlas v tvé dlani už je první vlaštovkou.
Doznívá v ústech sladkost romantických vět,
že spolu zůstaneme až na věky věků,
jo, holka, vydrž ještě nejmíň třicet let,
vyvedem mladý a než skončí důchod'ák zvládnem hypotéku.

3. Stěží bych si já mohl stěžovat,
i když mé boty zdobí špína z cest a bláto,
i když nám osud rozdál karty v přízemí
a složenky nás drží při zemi,
jsem nejbohatší, nejšťastnější mužskej,
když zpod stolu slyším táto.

R: Pojď ke mně, prosím, ať tě můžu obejmout...

3. A tak uprostřed světa v té cizí zemi
mraky mě obepluly melodiemi,
slyšel jsem ticho chorálů i hlas naděje,
přilétlé ze severu na křídlech tereje.
4. Možná to byl jenom prach, ta slza z mého oka,
v mysl mi vytanula písnička útloboká,
ve školním autobuse dokola jedna sloka,
holka modrooká nesedávej u potoka.

R: Koupil jsem bílý papír...

Ještě mi chvilku zpívej

Vlasta Redl

1. Ještě mi chvilku zpívej a neříkej, že už to neumíš,
ať se zas cítím takhle maličký, ať srdce pro mě bije,
ještě mi aspoň chvilku zpívej, ať můžu sladce ztrácet vědomí
a utopit svůj rozum ve vlnkách té hloupoučké melodie.
2. Tak jen zpívej, kdo ví, co bude za tři vteřiny,
někdo nás vyfotí i přes panel a zbudou jen dva stíny na zdi,
když zpíváš, je mi jak dávno v bezpečí babiččiny peřiny,
a nemám strach, jen o to jediný – že už bude konec prázdnin.
3. Ještě mi zpívej, já to vážně nikde nepovím,
že ti to, no, trošku ujelo, prostě ses netrefila,
muzika není pro každého, jen pro ty, co maj' uši hladový,
a mně už v uchu hrozně kručelo, a tys' mi ho tak hezky nakrmila.
4. Prosím, prosím, ještě zpívej, ať zapomenu všechny rozumy,
já vím, že ti to nikdy nevrátím, i když se tváříš hezky skromně,
ještě zpívej, a co na tom, že to neumíš,
jiní to umí, ale co já s tím, když nezpívají pro mě.

Kámen

Ulrychovi

Můj kámen. Už ani nevím, pokolikáté jsem se s ním vlácel do kopce. Ještě nikdy jsem nebyl tak blízko cíle jako dnes. Jenomže kousek od vrcholu, jako už tolikrát, se mi vysmekl z rukou a skutálel se do údolí. Zase znova a znova se pro něj vracím. Už dávno bych ten marný boj vzdal, ale z horské tůně cítím vůni naděje, že tentokrát se to určitě podaří.

Támhle je, můj kámen. Opřený o starý kmen, jakoby ukolébáný zpěvem, který sem odněkud z dálky doléhá. A já pomalu sbírám síly k dalšímu pokusu.

- D Gmi6 D*
*. Kámen zdědil sílu skal,
Gmi6 D
kámen v říčním proudu stál,
Gmi6 D
kámen orlí hnízda zná,
Gmi6 D
kámen s námi zůstává.
- D7 E7/D*
1. Ví, kdo koho měl rád,
Gmi6/D D
poznal pýchu i pád,
D7 E7/D
ať byl pomník či hrad,
Gmi6/D D
uměl bez bázně stát,
Gmi6
cítil zblízka jak slunce září,
D Gmi6
chutnal slzy, co sklouzly z tváří,
D Gmi6 D
ten kámen v žilách lávu má,
Gmi6 D
kámen žarem plápolá.
2. Vráti ozvěnou zpět
příboj falešných vět,
věčně daleký cíl
pro tvůj bláznivý let,
až pak překonáš pláň moří,
zpátky k majákům křídla složíš,
svá křídla dálkou trápená,
kámen, země slíbená.

5. Jedněch kůl je pro jiný plot,
jedněch vesmír je pro jiný bod,
jedněch pitbul je pro jiný pinč,
jedněch soudce je pro jiný lynč.
6. Jedněch výkřik je pro jiný šepot,
jedněch prohra je pro jiný jackpot,
jedněch polez je pro jiný leť,
jedněch černá je pro jiný pletť.
- R: Když oči jak brány zavřem. . .
7. Jedněch prorok je pro jiný lhář,
jedněch maska je pro jiný tvář,
jedněch ztráta je pro jiný zisk,
jedněch belhání je pro jiný trysk.
8. Jedněch Honza je pro jiný Jan,
jedněch hračka je pro jiný zbraň,
jedněch start je pro jiný stop,
jedněch podlaha je pro jiný strop.
9. Jedněch drama je pro jiný fraška,
jedněch setkání je pro jiný srážka,
jedněch křišťál je pro jiný plast,
jedněch bolest je pro jiný slast.
- R: Když oči jak brány zavřem. . .

Křesťan to řek' nejlíp

Humbuk

capo 2

Ami *G*
1. Jedněch hojnost je pro jiný hlad,
F *G*
jedněch jistě je pro jiný snad,
Ami *G*
jedněch lehni je pro jiný vstaň,
F *E* *Ami*
jedněch pěst je pro jiný dlaň.

2. Jedněch touha je pro jiný chtíč,
jedněch dílo je pro jiný kýč,
jedněch prostor je pro jiný klec,
jedněch pravda je pro jiný kec.

3. Jedněch blábol je pro jiný věta,
jedněch právo je pro jiný veta,
jedněch zápor je pro jiný klad,
jedněch almužna je pro jiný plat.

F *C*
R: Když oči jak brány zavřem,
G *Ami*
je tu noc jak černej mák,
F *C*
jsme ve válce, je válka v nás,
G *Ami*
a zase naopak.

F *C*
Křesťan to řek' nejlíp,
G *Ami*
řek', kde klíč brána má.

F *C* *F* *C* *G* *Ami*
Tak otevři oči, ta hloupá noc končí a mír je mezi náma.

4. Jedněch sen je pro jiný běs,
jedněch zítra je pro jiný dnes,
jedněch skřeky jsou pro jiný zpěv,
jedněch voda je pro jiný krev.

Každý si nese své břímě

Jaromír Nohavica

Aadd9 *D/A*
1. Každý si nese své břímě
letními cestami v zimě,
každý si nese to své,
jak tak životem jde.

2. Každý po něčem touží,
každý se pro něco souží
a nikdo neví,
co mu zítřek zjeví.

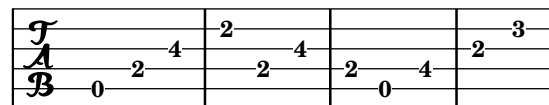
Aadd9 *D*
R: Už otvírá vrátný brány,
už pofoukal vítr rány,
po dlouhé noci
blíží se ráno.
Už jsou komety za půlkou letu,
už se děti můžou těšit na kometu,
na zemi děje se to,
co bylo na nebi psáno.

3. To zlé spláchně příval,
splní se, o čem jsi sníval,
splní se vše,
co jsi kdy chtěl.

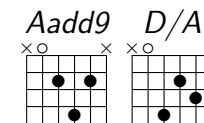
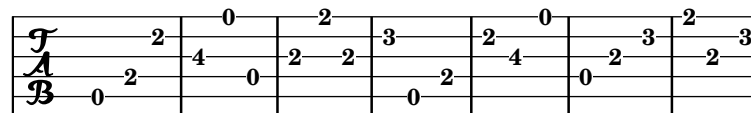
4. Na dveře listonoš klepe,
říká, že bude lépe,
odkud to ví,
to už zapomněl.

R: [: Každý si nese své břímě :](×3)

Sloka

Ref

Kejklíř

Luboš Odháněl

- Ami*
1. Kdysi jsem na zámku hrál na svou kytaru,
C Dmi Ami
kdysi jsem kejklířem byl.
Ami
Bavil jsem krále i jeho smetánku,
F Emi Ami
pokorný život jsem žil.
G Ami
Než jsem se zahleděl do očí tvých,
Dmi C G
do tváře bílé jak padlý sníh.
Ami F Dmi G
Před branou štěstí, hm, chvíli jsem stál,
F (Emi) Ami Dmi G
když jsem se zamilo - val. Há-ha-ha-ha há,
F (Emi) Ami
když jsem se zamilo - val.
2. Ten král se však rozhněval, že dívka mě ráda má,
že lásku svou dokáže dát.
Pryč táhni mi ze zámku, kejklíři špinavá,
a k vojsku mě zverbovat dal.
A já teď slyším Tvůj nářek a pláč
a Ty se, lásko, zoufale ptáš:
Proč odcházím do boje, hm, bodákům vstříc
a nemůžu na to nic říct. Há-ha-ha-ha há,
a nemůžu na to nic říct.
3. Pět let jsem v legii za právo bojoval,
pět let jsem o Tobě snil.
A smrtce v bílém hávu jsem vzdoroval,
a přesto mi zbylo dost sil.
Pozvednout kytaru a s ní i hlas,
že trocha lásky přec zbylo v nás.
Tak Ti ji posílám, hm, na strunách zní,
snad k Tobě včas doletí. Há-ha-ha-ha há,
snad k Tobě včas doletí.

4. Já dočkal se vítězství a k Tobě domů hnal,
zklamání jsem se dočkal.
Na nádvoří v obětí drží Tě sám pan král
a děcko hned jsem poznal.
Proč osud dokáže tak krutý být
a z kalichu smutku já zas musím pít.
Proč oni jsou nahore, hm, a já zas níž,
lásko, co o tom víš? Há-ha-ha-ha há,
lásko, co o tom víš?
5. Tak zvednul jsem hlavu výš, nu, což mi zbývalo,
a zabalil kytaru svou.
Králi se uklonil, sehnuv' se trochu níž,
jsem kejklíř a život je hrou.
A zas je mým domovem jen širá pláň,
lásce i osudu zaplatím daň.
Před branou štěstí, hm, chvíli jsem stál,
než jsem se zamiloval. Há-ha-ha-ha há,
než jsem se zamiloval.

Krasojezdkyně

Traband

capo 2

- Emi C D H7*
1. Přijel jsem na chvíli pozdravit přátele,
Emi C D H7
po hospodách vést silácké řeči,
Emi C D H7
představení skončilo, zítra je neděle,
Emi H7 Emi
odplouvám do bezpečí.
Emi C D H7
* Bolestí jednoho je druhého štěstí,
Emi C D H7
co nelze vyslovit, to voní po neřesti.
- R: Krasojezdkyně, sestro akrobatů,
Lotova dcero, oděná do šarlatu,
kdo smí se dotknout lemu od tvých šatů,
jsem na cestě a toužím po návratu.
2. Čas je šarlatán a věci sotva změní,
tahleta zastávka byla jen na znamení,
naše cesty už se asi těžko zkrříží,
hledám tě v Babylóně a ty jsi v Paříži.
- R: Krasojezdkyně, sestro akrobatů...